

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas V. Post Pascha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica V. post Pascha.

5. Hebdom.
dom.
post
Pascha.
I.

De Oratione. Ioan. 16.

I. Inuitat Christus discipulos ad orandum, inquit: *Amen dico vobis, si quid petieritis Patre in nomine meo, dabit vobis.* Quanta dignatio diuinæ Maiestatis hominem, quoties libet, in colloquium admittentis! quanta liberalitas, quicquid petitur in nomine Filij, liberaliter largientis! Quanta vilis homuncionis illa dignitas, sic à Deo in colloquium admitti, quanta felicitas sic exaudiri! quanta porro ignavia & ingratitude, tanta gratia non crebrius nec auidius uti! Gratitude, fiducia, feruor orandi.

II. Idem orationis exercitium vehementius inculcat, simulque quid, & quomodo petendum fit, insinuat, inquit: *Vsque modo non petistis quicquam in nomine meo. Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.* Illa nimium innuit esse petenda, quæ nos iuent ad gaudium plenum solidumque bonæ conscientiae in hac vita, & beatæ perennitatis in altera consequendum.

cuiusmodi non sunt opes, honores, voluptates, & res caducæ, nisi quatenus ad finem vltimum consequendum conferunt; sed cordis puritas, solidæ virtutes, & perfecta cum Deo, eiusque beneplacito, vnio & conformitas. Deinde hæc ipsa efficacissimè petenda à Patre per infinita Filij merita, atque etiam per paterna misericordiæ eius viscera Zelus sic orandi.

3. Eosdem ad filialem fiduciam animat, tum quod ipse Pater ipsos amet, tum quia ipse sit futurus eorum aduocatus apud Patrem, ad quem se rediturum prædicit: *Non dico vobis, quia ego rogabo patrem de vobis, ipse enim pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, quia ego à Deo exiui. Exiui à patre, & veni in mundum, iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem.* O qualis abyssus miserationum æterni Patris sic nos diligentis! qualis abyssus meritum, tota vita accumulatorum, Filij apud Patrem pro nobis interpellantis! quis sincerè Deum quærens & amans, si has abyssos viæ fidei oculis intueatur, ad filialem fiduciam non mirificè animetur? Amor, filialis fiducia.

De

De Iustitia Dei.

II.

I. **E**Xpende 1. quàm lata sit iustitia Dei, seu quàm latè se extendat, ad omnium hominum & Angelorum omnia & singula mala merita punienda, & bona merita remuneranda. Quàm longa sit, seu coæterna ipsi, qui quamdiu est Deus, tamdiu est iustus. 3. Quàm sublimis, seu quàm perfecta, cui nihil possit addi, nec demi, qui exactissimè reddit unicuique secundum opera sua, quorum omnium numerum, pondus & mensuram profundissimè penetrat. 4. Quàm demùm profunda & inuestigabilis sit eadem iustitia Dei, qui iustissimo iudicio ex communi massa corruptionis alios elegit gratis in vasa misericordiæ ad æternam gloriam, præ tot alijs præuis veluti vasis iræ in contumeliam. O quàm verè dixit admirandus Psalter: *Iustitia tua sicut montes Dei, Psal. 35. iudicia tua abyssus multa!* quàm longè hæc iustitia superat omnem creatam iustitiam! quantò exactius reddit unicuique, quod suum est, utpotè, qui non solum vult, sed & scit, & potest ex amussim omnia tam bona, quàm mala, recompensare. Admiratio, veneratio,

ratio, laudatio iustitiæ Dei; horror diuinæ offensæ, zelus proficiendi in omni sanctitate.

II. Quam manifesta infinitæ iustitiæ Deus à condito mundo hucusque ediderit, hodieque edat, non raro, exempla. 1. In plectendis malis meritis spirituum Apostolicorum, protoplastorum parentum, omnium corruptorum hominum tempore diluuij delictorum, Sodomitarum exustorum, Israhelitarum rebellium toties castigantium, Beniamitarum penè excisorum, tot aliorum peccatorum, quorum aliquos tam horrendis modis, etiam in hac vitâ, mulctat, alios in futurum æternum puniendos reseruat, occulto quidem, sed iustissimo iudicio. 2. In remunerandis bonis meritis seruatorum suorum, vti, in veteri lege, Patriarcharum Abraham, Isaac, Iacob, Ioseph, piorum Regum Davidis, Ezechia, aliorumque diuinæ legis obseruatorum, vti Tobia, Machabæorum: in noua lege, tot Apostolicorum virorum, Martyrum, Confessorum, aliorumque piorum in hodiernum vsque diem obsequia, & sanctos pro ipsius gloria.

gloria susceptos labores partim in hac vitâ remunerare, in futurum copiosius remunerandos reserua- ra consuevit. Affectus ferè ij- dem.

III. Quantò demùm luculen- tius infinitam suam iustitiam in fu- turo sæculo sit æternùm declara- turus, in reproborum omnium omnibus & singulis præuaricatio- nibus rigidissimè mulctandis, tum in Electorum bonis desiderijs, & operibus exactissimè remune- randis in numero, pondere & mensurâ secundum normam iusti- tiæ suæ, quæ nec vnicum qui- dem malum desiderium relinquet impunitum, nec minimum desiderium bonum irremu- neratum. Affectus ij- dem renouan- di.

A a s

Dee

III. De veritate & fidelitate Dei in
promissis.

I. **E**Xpende 1. quàm latè se exten-
dat hæc Diuina veritas & fideli-
tas, ad omnes videlicet veritates vn-
quam à Deo reuelatas, ad omnes figu-
ras veteris Testamenti, vmbra futu-
rorum, ad omnes promissiones in v-
Psal. 144. troque testamento factas. *Fidelis Do-*
minus in omnibus verbis suis. 2. Quàm
Psal. 116. longa, seu æternum inconcussa per-
durans: *Veritas Domini manet in æter-*
num. 3. Quàm sublimis, seu quàm in-
finitè perfecta & infallibilis sit, cui
nec addi quicquam, nec demì possit.
4. Quàm profunda, & incomprehen-
sibilis, tum quod sit circa res abstrusis-
simas, longissimeque omnem creati
intellectus captum superat, tum quod
Deus ipse sit veritas. Quàm longè ex-
cedit hæc infinita veritas & fidelitas
Dei, omnem creatam veritatem & fi-
delitatem, quæ ex se tam arcta, tam
breuis, mutabilis & fallibilis depre-
henditur: quàm viuam proinde fidè,
quàm filialem fiduciam, quàm arden-
tem dilectionem à nobis vicissim exi-
git! Affectus fidei, spei, charitatis hic
subiungendi.

II. Quo-

II. Quomodo Deus hanc suam infinitam veritatem & fidelitatem in hoc sæculo manifestarit, tot figuras, tot prophetias in veteri lege Patribus factas, maximè circa aduentum Saluatoris: similiter in noua lege prædictiones & promissiones Christi Domini circa Ecclesiæ suæ incrementum, inconcussam inter persecutionum procellas stabilitatem, peculiaremq; Spiritus sancti assistentiam accuratissimè adimplendo. Affectus ijdem repetendi cum zelo tam fideli Domino fidelius seruiendi.

III. Quomò demùm clarius manifestaturus sit hanc eandem veritatem & fidelitatem in futuro sæculo, omnia à se reuelata & prædicta, de statu beatæ aut miseræ æternitatis, implendo. quàm luculenter damnati infallibilem veritatem Dei, æterna reprobis intentantis supplicia, æterno eialatu, testabuntur? & quàm perspicaciter beati infallibilem fidelitatem eiusdem, æterna iustis promittentis præmia, cum ineffabili cordis tripudio, intuebuntur? Affectus ijdem cum oppositis practicis renouandi.

IV.

De Liberalitate Dei.

I. **E**Xpende i. quàm latè se diffundat Liberalitas Dei, qui dat omnibus affluenter, & non improperat, ad omnia videlicet dona naturæ, gratiæ & gloriæ, omnibus & singulis rationalibus creaturis, atque inter eas maximè Electis, & vicissim erga se liberalibus liberalissimè impercienda. 2. Quàm longa sit, durans ab æterno in æternū, quoad voluntatem eadem dona, imò seipsum, liberalissimè largiendi. 3. Quàm sublimis & infinite perfecta, tum ob excellentissima dona, quæ tam profusè imperitur, quia ipse re idem est cū infinita liberalitate sua, quæ proinde nec augeri potest, nec minui. 4. Quàm profunda sit, cum gratis absque vllō debito, & merito, quibus vult, liberalius, præ ceteris, sua dona, seque ipsum communicet; proindeque captum creati intellectus, longè superet. Equanam liberalitas, etiam possibilis in cœlo & in terrâ, huic queat comparari? nulla, nusquam, nunquam. Quam grato, feruenti, liberali animo tam liberali Domino iure foret feruendum? Gratitude, amor, feruor per-

perfectè Deo seruiendi per assiduum
studium eximiæ perfectionis.

II. Quàm liberalem se exhibuerit &
nunc exhibeat Dominus erga Ange-
los & homines in via, maximè Electos
erga se vicissim liberales, & liberali a-
nimo se totos eius obsequio impen-
dentes. 1. Tot, tam varijs eximijsque
naturæ & gratiæ donis cumulatissimè
eos ornando; virtutes supernatura-
les, cum habituali gratia, in excellenti
gradu gratis eis infundendo. 2. Coo-
perantes charismatis sibi communica-
tis, pro singulorum meritis, insigni-
bus gratiæ sanctificantis augmentis
statim deuorando, noua que auxilia gra-
tiæ excitantis, tot, ac tanta, ad conti-
nuum eiusdem sanctificantis gratiæ, &
infusorum habituum incrementum
promerendum largissimè superadden-
do. 3. Hanc suam liberalitatem tam in-
assidua suppeditatione nouorum au-
xiliorum gratiæ excitantis, quàm in
collatione nouorum graduum virtu-
tum infusarum, maximè charitatis &
gratiæ sanctificantis, nisi ipsi ponant
obstaculum, continuando vsque dum
perseuerantiæ donum & prædestina-
tum sibi gloriæ brauium assequantur.

Quam stupenda & profusa illa libera-
litas.

litas' quoties eiusdem erga te exper-
tus es, & nunc experiris non obscura
argumenta? & tamen adhuc te tam
parcum exhibes & torpidam in eius
obsequio. quando tandē audies Apo-
2. Cor. 9. stolum intonantem: *Qui parvè seminat,*
parvè & metet, & qui seminat in bene-
dictionibus, de benedictionibus & metet.
Affectus ijdem, cum dolore de nostra
in diuinis obsequijs parcite.

III. Quàm liberalem se idem exhi-
biturus sit Electis suis in patriâ, o-
mnia & singula eorum merita, tam in-
æstimabilibus præmijs gloriæ essen-
tialis & accidentalis, animæ & cor-
poris, & variarum laureolarum, supra
condignum, remunerando, nec solum
eorum ardua & heroica facinora, sed
minima etiam pia desideria. O quàm
detestanda socordia nostra in operi-
bus ac desiderijs meritorijs multipli-
candis, cum tam profusa sit, liberalitas
Dei in eisdem, longè supra condi-
gnum, æternum remunerandis! Affe-
ctus ijdem cum zelo proficiendi assi-
duè in charitate, & gratiâ, per
frequentationem actuum
meritoriorum.

(. . .)

In

In Festo Ascensionis Domini.

V.

Mar. 16. Act. 1.

I. **R**ecumbentibus Apostolis apparens Christus & conuolens, primum paternè increpauit eorum incredulitatem, & duritiã cordis, vt eam agnoscentes, & detestantes, nunquam relaberentur: deinde blandè eos est consolatus, ne nimium ob discessum suum contristarentur, forsan vsus similibus verbis: *Vado parare vobis locum, & iterum veniam, & accipiam vos ad meipsum, vt, vbi ego sum, & vos sitis* O quam paternus Christi Domini erga electos suos est amor! quam verè ait: *Ego quos amo, arguo & castigo.* Apoc. 3. nec enim minus amat, cū increpat & flagellat, quàm dū cōsolatur, & fouet. Amor, constans patientia in aduersis.

II. Ne iniuncti sibi muneris prædicandi Euangelij difficultate deterrerentur, promisit eis spiritum S. breui mittendum, à quo essent in omnibus ditigendi, illuminandi, & confirmandi, inquit: *Sedete in ciuitate, donec induamini virtute ex alto.* Luc. 24. Quàm suauiter & efficaciter discipulorum, de suis viribus diffidentium, animos in talem spem erigit, vt omnia se posse in eo, à quo

quo se confirmandos audiunt, nō absque singulari interno gaudio, confidunt; ideoque nec verbo commissam sibi tam arduam prouinciam recusent? nec spe sua frustrati fuere: quantum enim pauci illi, timidi, & rudes prius piscatores, confirmati postea, & illuminati sancti Spiritus gratia, intrepidi Euangelij prædicatores breui tempore potuerint & effecerint, mundus stupescit vniuersus: Amor, & filialis fiducia erga tam amabilem Dominum, quos ad magna & ardua elegit, tales, si sibi diffidentes in ipso confidunt, quales esse vult, efficere consuevit.

Luce. 24.

III. *Eduxit eos foras in Bethaniam, in montem Oliueti.* An ipse simul cum eis visibilis exierit; an iussis illis istuc ire, vsque ad locum ipsum disparuerit, non liquet: vtrumque eximia fuit dilectionis eius in discipulos argumentum, & grande ijs contulit solatium. Voluit porro Saluator noster, caput Electorum, ex illo monte Oliueti, ubi erat Bethaniam, id est, domus obedientiam vel afflictionis, cælum conscendere, in quo passionem suam secundum beneplacitum æterni Patris, ex gratuita erga humanum genus dilectione & miseratione dignatus est auspicari; vt
osten;

stenderet heroicam tribulationum patientiam, & perfectam obedientiam, Bethaniâ; sublimem charitatem, monte ipso; & intimam misericordiam, oliuâ, adumbratam, esse regiam ad cœlum viam, quam ipse calcasset, nobisque calcandam designasset. Quam pios affectus compassionis, gratitudinis, amoris, congratulationis elicuerint discipuli inter eundem, recolentes, quæ non ita pridem isthic cõtigerant, circa amantissimum Magistrum suum à se desertum, captum, per vallem Iosaphat & torrentem Cedron deductum ad ignominiam Crucis; nunc gloria & honore coronatum, mox gloriôsè deducendum à cœlestibus hierarchijs ad dexteram Patris? Amor, congratulatio, zelus imitandi in Christo patientiam, obedientiam, charitatem, misericordiam.

De ascensu eius in cœlum.

VI.

I. **D**iscipulis in monte Oliueti congregatis exhibuit se amantissimus Dominus solito splendidiorem, vultuque blandiorem, omnes & singulos, pro amplexu dari solite, ad osculandas cicatrices vulnerum suorum benignè admittens. Quàm insolitos
inte-

interim diuinæ lucis radios singulorum mentibus afflabat? quàm ignitas diuini amoris sagittas cordibus infigebat? quam porrò illi ardentis reuerentiæ, amoris, doloris & gaudij mixtos lacrymis affectus, quàm incredibili cum internæ dulcedinis gustu frequentarint; præsertim B. Mater, quæ tam ardentem comitari filium optabat, & tam heroicè simul eius diuinæ voluntati se resignabat. Quis illius plusquàm Seraphici cordis excessus intellectu assequatur? Admirare & imitari conare prædictos actus amoris, congratulationis, resignationis.

- Luc. 14.** *II. Et eleuatis manibus benedixit eis, & ferebatur in cœlum.* Quàm ineffabili paternæ misericordiæ & dilectionis affectu pius Dominus, inueniens hos dilectos suos discipulos tam ægrè à se diuelli, eorum orbitatem miseratus, largissimam ijs, eleuatis manibus, benedictionem impertierit, quanto eorum gaudio & solatio? forsitan his vel similibus verbis vsitatis in lege veteri vsus: *Benedicat vos Dominus & custodiat vos: stendat Dominus faciem suam vobis, & misereatur vestri.* Conuertat Dominus vultum suum ad vos, & det vobis pacem. Vel his in cœna antè
vsur-

vsurpatis: Pater serua eos in nomine tuo, ut sint unum sicut & nos. Quam liberalis est Dominus, quam paratus nos benedicere in omni benedictione spiritali in caelestibus, modo nos ad eam excipiendam disponamus, per humilem agnitionem nostrae indigentiae, per ardens desiderium amplioris diuinae gratiae, & assiduum studium eidem strenue cooperandi vsque ad finem vitae! His consideratis gratias diuinae liberalitati age, & affectus humilitatis, fiduciae & zeli constanter proficiendi subiun-
ge.

III. Et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Act. 1.

Quanta admiratione & exultatione discipuli defixis oculis & attonitis mentibus sequebantur Dominum, non curru aut equis, instar Eliae, nec Angelico fultum ministerio, sed virtute propria eleuatum a terra, gradientem in multitudine virtutis suae, caelum conscendere, vsque dum eum nubes lucida eorum aspectui subduceret? Quam admirandos interim affectus amoris, congratulationis, fiduciae, zeli gloriae eius continuerint? quam incensa desideria eum sequendi cum debita tamen resignatione, elicuerint? quanto affectuosius, quam olim Eliseus,
inti-

intimis præcordijs exclamauit : *Pater mi, Pater mi, currus Israel, & auriga eius!*
 4. Reg. 2. Et cum Sponſâ : *Trahere nos post te, curre-*
 Cant. 2. *mus in odorem unguentorũ tuorum!* quan-
 ta mentis dulcedine se perfundi, quam
 insolita vi se trahi post dilectum suum
 fenserint, vt oculis saltem abeuntem
 sequendo non viderentur posse fatia-
 ri, vsque dum per apparentes Angelos
 regredi in Ierusalem iuberentur! Quã
 æquum est & nos eundem Dominum,
 & sponſum nostrum, tam amabilem,
 instar aquilæ prouocantis ad volandũ
 pullos suos, omnes ad se inuitantem
 & post se trahentem conari saltem de-
 siderijs cordis sequi, desiderando me-
 ditatus ab amore terrenorum expedi-
 ri, mente in cœlestibus habitare, & so-
 lum, quæ sursum sunt sapere, nec quic-
 quam aliud in terris expetere, quam
 diuinam eius gloriam omnibus modis
 semper & vbique propagare! Amor,
 congratulatio, zelus gloriæ Christi,
 desiderium cœlestis patriæ.

VII.

De Ingressu Christi in cœlum.

Psal. 67.

I. **A** Scendens Christus in altum, capti-
 uam duxit captiuitatem, magno
 cum triumpho & iubilo, ium iustorũ
 è limbo liberatorum, comitantium &
 plau-

plaudentium, tum Angelorum congratulantium & concinentium ingressus est cœlum Empyreum. Quanto gaudio beati illi recens è squalore limbi educti ineffabili cœlestis illius domicilij amplitudine, splendore, magnificentiâ stupefacti exclamarint: *Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum, concupiscit & deficit anima mea in atria Domini.* Et: *Domine bonum est nos hic esse!* Quanta exultatione Angeli partim ipsum comitantes, partim obuiam occurrentes eidem applauserint! iuxta illud: *Currus Dei decem millibus multiplex, millia latantium.* Et: *Ascendit Deus in iubilatione, & Dominus in voce tuba.* de quæ inuicem cohortantes ingeminarint: *Psallite Deo nostro, psallite, psallite Regi nostro, psallite, quoniã Rex omnis terra Deus, psallite sapienter. Psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli ad orientem.* Quam lætabundi hî cæteros, qui in cœlo remanserant alloquentes dixerint: *Attollite portas principes vestras, & introibit Rex gloria.* quærentibus autem illis: *Quis est iste Rex gloria?* responderint: *Dominus fortis & potens in pralio.* conspicati porrò Christum, simul & cicatrices vulnerum circumferentem, & inenarrabili fulgore coruscantem.

Psal. 83.

Matt. 17.

Psal. 67.

Psal. 23.

Psal. 67.

Psal. 23.

scantem

Isa. 63. scantem, iterum attoniti interroga-
runt: *Quis est iste, qui venit de Edom, tin-*
dis vestibus de Bosra? iste formosus in sto-
la sua gradiens in multitudine fortitudinis
sua? Quibus cum ipse respondisset:

Apoc. 5. *Ego sum, qui loquor iustitiam, & propug-*
nator sum ad saluandum, simul omnes
supplices & venerabundi illi accla-
marint: Dignus est agnus, qui occisus est,
accipere virtutem, & diuinitatem, & sa-
pientiam, & honorem & gloriam, & be-
nedictionem. Quanto demum liquidio-

Luc. 15. re gaudio perfusus bonus pastor Chri-
stus, ob ouem perditam morte sua re-
cuperatam, cœloque redditam, exul-
tabundus Angelis dixerit: *Congratu-*
lamini mihi, quia inueni ouem, qua perie-
rat. His expensis exerce similes affe-
ctus gaudij & congratulationis de
gloria Christi, zeli honoris eius, desi-
derando eundem ab omnibus agnosci,
amari, & glorificari sicut in cœlo, sic
& in terra.

II. Perueniens ad thronū æterni Pa-
tris Christus, quanto humilitatis, re-
uerentiæ, amoris sensu obrulerit ei-
dem prima expeditionis suæ spolia,
cœtum iustorum; rationemque im-
positi sibi operis iam confecti red-
dens, subiecerit: *Pater manifestavi no-*
men

Ioan. 17.

men

men tuum hominibus, & te clarificavi super terram. Opus consummaui, quod dedisti mihi, ut facerem. Et nunc clarifica tu me, Pater, apud te metipsum claritate, quam habui priusquam mundus fieret, apud te. Quam exultabundus Pater hoc oblatum munus acceperit, & confestim Filio dixerit: *Sede à dextris meis,* *Psal. 109.* constituens eum supra omnem creaturam, ut in nomine eius omne genu flectatur! Quanto iterum humilitatis, gratitudinis, amoris affectu hanc tantam Humanitatis suæ exaltationem acceptarit Filius? Congratulare Christo, & similes humilitatis, gratitudinis, amoris affectus exemplo eius exerce.

III. Quamprimum confedit ad dexteram Patris, quam promptè mox eiusdem nutu munus iudicis & remuneratoris auspiciari cœperit, singulis Sanctorum, quos secum adduxerat, pro meritis inter choros Angelorum thronos proprios assignando, sicque ruinas Luciferi & sociorum restaurando! item munus summi Pontificis & aduocati, pro nobis Patrem assidue interpellando, & cicatrices vulnerum suorum representando! iuxta illud: *Non enim in manufacta sancta* *Heb. 4.*
Iesus

Iesus introiuit exemplaria verorum, sed in ipsum caelum, ut appareat nunc vultus Dei pro nobis. Et: Aduocatum habemus apud
 x. Ioan. 2. *Patrem, Iesum Christum, iustum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris? Congratulatio, gratitudo, fiducia, zelus perfectè seruiendi tam liberali remuneratori.*

I. **Dominica infra Octauam Ascensionis. Ioan 15. & 16.**

I. **C**um venerit Paracletus Spiritus veritatis, qui à Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Quam luculentum Spiritus sanctus Christo perhibuit testimonium, illuminando discipulorum, aliorumq; fidelium intellectum, & purgando, inflammando, confirmandoq; affectum, ut veritates à Christo reuelatas constanter crederent, & ad mortem vsque propugnarent, & doctrinae Evangelicæ in omni perfectione sectandâ, vitam moresque suos conformarent! Simili modo Apostolici viri Christo perhibuere testimonium hæc eadem ipsis à Spiritu sancto inspirata, alijs ver-